

JEZIORA MAŁOPOLSKI i okolice

przewodnik turystyczny

Sąddecko-Podhalański Okręgowy
Związek Żeglarski w Nowym Sączu
www.spzz.com

Redakcja:
Kazimierz Kudlik

Projekt okładki:
Marek Bodziony

Korekta tekstu:
Krzysztof Kudlik

Fotografie:
Marek Bodziony
Kazimierz Kudlik
Jarosław Mierzwa

*„Projekt zrealizowano przy wsparciu finansowym
Województwa Małopolskiego”*

*Wykorzystano materiały z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego
na podstawie Zezwolenia Marszałka Województwa Małopolskiego Nr 29/2009*

Wydawca:
Sądecko-Podhalański Okręgowy Związek Żeglarski
Organizacja Pożytku Publicznego KRS 0000051381
33-300 Nowy Sącz, ul. Lenartowicza 4
www.spozz.com e-mail: biuro@spozz.com

ISBN 978-83-929610-0-0

OD WYDAWCY

Województwo Małopolskie słusznie jest postrzegane jako region turystyki i wypoczynku. W bogatej ofercie turystycznej znajduje się między innymi propozycja tzw. aktywnego wypoczynku w formie: biegów i zjazdów na nartach, rowerowych i pieszych wędrówek po szlakach górskich, spływów kajakowych, żeglowania, czy wędkarstwa.

Góry i wijące się między nimi strumyki i rzeki tworzą niepowtarzalny klimat sprzyjający odpoczynkowi, zachęcając do obcowania z naturą.

Wypełnione wstęgą wody doliny, niekiedy zamknięte zaporą, przekształcają się w malowniczo położone wśród gór jeziora.

Niniejszy przewodnik zawiera encyklopedyczne informacje o najważniejszych akwenach małopolski, a dołączone mapy pomogą dotrzeć do uroczych kąpek regionu.

WSTĘP

Województwo Małopolskie zajmuje powierzchnię 15 144 km² obejmując swym obszarem krainę historyczną Małopolskę oraz na zachodzie – część ziem Śląska Cieszyńskiego.

W porównaniu z innymi województwami w Polsce ma najbardziej złożone środowisko przyrodnicze, co jest efektem zróżnicowania budowy i historii geologicznej, ukształtowania terenu, a także dużych różnic wysokości bezwzględnych. Lasy pokrywają 29,1% powierzchni województwa (największa (52,2%) lesistość występuje w powiecie tatrzańskim).

Południowa część Małopolski leży w obrębie Karpat Centralnych z pasmem Beskidów (Gorce, Beskid Żywiecki, Beskid Mały, Beskid Średni, Beskid Wyspowy, Beskid Sądecki, Beskid Niski i Pasma Podhalańskie) tworzących pasma i zespoły grup górskich o różnych wysokościach.

Małopolska posiada 6 Parków Narodowych, liczne rezerваты i parki krajobrazowe. Ze względu na obecność licznych źródeł wód mineralnych i unikalny mikroklimat jest tutaj wiele uzdrowisk.

Najdalej na południe wysunięty najwyższy górski masyw w Polsce – Tatry.

Małopolskę charakteryzuje zróżnicowane i bogate środowisko przyrodnicze. W ukształtowaniu terenu regionu dominują góry i wyżyny, a krajobraz wzbogacają stosunkowo liczne jeziora naturalne – w Tatrach oraz sztuczne w dolinach rzek i zagłębieniach terenu.

Górskie jeziora naturalne, zwane stawami, pełnią funkcje przyrodniczo-krajobrazowe.

Sztuczne zaporowe zbiorniki wodne utworzone na rzekach pełnią funkcje: retencyjne, krajobrazowe, energetyczne i turystyczno-rekreacyjne, a zalewiska w zagłębieniach terenu – funkcje przyrodniczo-krajobrazowe i rekreacyjne.

GÓRSKIE JEZIORA MAŁOPOLSKI

- JEZIORA POLSKICH TATR

Usytuowane w wyższych partiach Tatr jeziora pochodzenia lodowcowego (karowe – wyłobione w skale lub morenowe – powstałe przez morenę z lodowca), zwane stawami, pełnią funkcje przyrodniczo – krajobrazowe. Temperatura wody w stawach nie przekracza 12°C (czym wyżej położony staw, tym niższa temperatura wody).

Aż 11 zbiorników przekracza tu powierzchnię 1 ha, a 5 zbiorników – 10 ha. Największymi jeziorami Tatr są: Morskie Oko i Wielki Staw Polski, a najgłębszymi – także Wielki Staw i Czarny Staw pod Rysami. Większość jezior Tatrzańskich leży powyżej 1600 m. n. p. m., woda w nich jest wolna od zawiesin i planktonu.

Charakterystyczna przejrzystość wody, zależnie od pory roku i temperatury powietrza, często sięga do kilkunastu metrów. Najlepsza przejrzystość wody występuje na wiosnę, kiedy powietrze jest chłodne. Im wyżej położony staw, tym lepsza przejrzystość.

Każdy staw ma swoją niepowtarzalną barwę wody, zależną między innymi od: przezroczystości, głębokości, oświetlenia, a przede wszystkim od ilości drobnych organizmów roślinnych - sinic. Wody mają barwę: zielono-niebieską - Morskie Oko, czarno-błękitną - Czarny Staw pod Rysami, Wielki Hińczowy Staw, zieloną - Zielony

Staw Gąsienicowy, Zielony Staw Kezmarski, czerwono-brunatną - Czerwony Staw Pańszczycki.

Pięknem barwy stawów nie cieszymy się zbyt długo, ponieważ wody uwalniają się na krótko spod pokrywy lodowej. Czarny Staw Gąsienicowy przez 116 dni nie jest pokryty lodem. Zmarzły Staw Gąsienicowy przez 70 dni, a Wyżni Wielki Furkotny Staw tylko przez 30 dni. Niektóre, w ogóle nie odmarzają, a jeżeli już, to na bardzo krótko np. Lodowy Stawek. Stawy zamarzają na różną grubość. Czasami warstwa lodu może osiągnąć 3,5 m, a zamarzanie może zacząć się już we wrześniu lub dopiero w grudniu, a nawet w styczniu. Odmarzanie trwa bardzo długo. Czasami zda się, że staw jest wolny od lodu, ale pod taflą wody znajduje się jeszcze gruba warstwa lodu.

Na florę w stawach składają się przede wszystkim sinice. W nielicznych stawach można spotkać gatunki roślin naczyniowych. Fauna w stawach jest bogatsza od flory. Stawy zamieszkują: żaby, traszki, owady, robaki, skorupiaki oraz w kilku stawach ryby.

Górskie Jeziora Małopolski - Jeziora Polskich Tatr

Lp.	Nazwa	Powierzchnia [ha]	Głębokość maksymalna [m]	Wysokość [m n.p.m.]
1.	Morskie Oko	34,54	50,8	1393
2.	Wielki Staw w Dolinie Pięciu Stawów Polskich	34,14	79,3	1665
3.	Czarny Staw pod Rysami	20,54	76,4	1580
4.	Czarny Staw Gąsienicowy	17,79	51,0	1620
5.	Czarny Staw w Dolinie Pięciu Stawów	12,65	50,4	1722
6.	Przedni Staw w Dolinie Pięciu Polskich	7,72	34,6	1668
7.	Zadni Staw w Dolinie Pięciu Stawów Polskich	6,46	31,6	1890
8.	Zielony Staw Gąsienicowy	3,84	15,1	1672
9.	Długi Staw Gąsienicowy	1,58	10,6	1784
10.	Kurtkowiec w Dolinie Gąsienicowej	1,56	4,8	1686
11.	Dwoisty Staw Gąsienicowy	1,41	9,2	1657
12.	Smreczyński Staw w Dolinie Kościeliskiej	0,75	5,3	1226
13.	Toporowy Staw Niżni	0,61	5,9	1089
14.	Zadni Staw Gąsienicowy	0,53	8,0	1852
15.	Litworowy Staw Gąsienicowy	0,48	1,1	1618
16.	Zmarzły Staw Gąsienicowy	0,28	3,7	1787
17.	Czerwone Stawki Gąsienicowe- Niżni - Wyżni	0,15 - 0,27	1,0 - 1,4	1693 - 1694
18.	Czerwony Staw Pańszczycki	0,3	0,9	1694

źródło: www.tatry.z-ne.pl

W województwie małopolskim zlokalizowanych jest 8 zbiorników zaporowych stanowiących rozlewiska utworzone wskutek budowy zapór w przełomach rzek. Zbiorniki Dobczycki na Raby i Gościbia na potoku Gościbia oraz zespół dwóch zbiorników w Zesławicach (do roku 2002) stanowią źródła wody pitnej dla mieszkańców województwa. Pozostałe: Roznowski, Czchowski, Czorszyński i Sromowski na Dunajcu oraz Klimkówka na Ropie pełnią funkcję przeciwpowodziową, retencyjną, energetyczną oraz rekreacyjną.

JEZIORO DOBCZYCKIE

Jezioro Dobczyckie (Zbiornik Dobczycki) - retencyjny zbiornik zaporowy położony pomiędzy Myślenicami a Dobczycami, utworzony w 1986 roku poprzez spiętrzenie wód rzeki Raby w 60,1 km, zapora o wysokości 30 m i długości 617 m. Zbiornik ma powierzchnię ok. 10,7 km² i pojemność całkowitą 125 mln m³.

Decyzja o budowie zbiornika zapada w 1970 roku. Jego wypełnienie zostało poprzedzone wycięciem znacznych połaci lasów (70 ha), przeniesieniem miejscowości, dróg, cmentarza, szkół, zakładów.

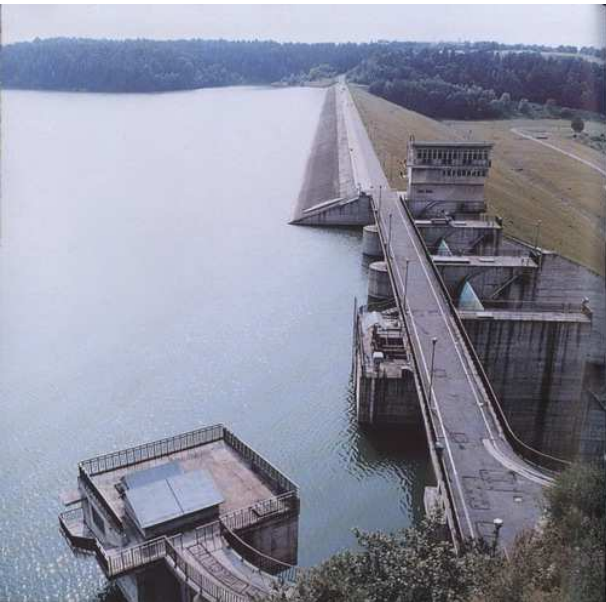
DOBZYCE

Brzeczowice

MYSLENICE

MYSLENICE

Jezioro Dobczyckie

Oddanie do użytku Zbiornika rozwiązało palący problem powodzi spowodowanych wylewami (zwłaszcza wiosennymi) rzeki Raby. Jezioro Dobczyckie dostarcza wodę pitną między innymi do pobliskiego (około 30 km) Krakowa (ponad 50% zapotrzebowania). Poniżej zbiornika funkcjonuje elektrownia wodna o mocy 2,5 MW.

Obecnie dostęp do jeziora ze względów sanitarnych (pobór wody pitnej) jest zamknięty.

Powstanie sztucznego jeziora stworzyło dogodne warunki dla ptactwa wodnego (czapla siwa, mewa śmieszka, mewa pospolita, łabędź niemy).

JEZIORO GOŚCIBIA

Jezioro Gościbia (Zbiornik Gościbia) zlokalizowany jest na potoku Gościbia w górnym jego biegu (w km 1,5) prawobrzeżnym dopływie rzeki Harbutówki - Skawinki. Do eksploatacji przekazany został w 1968 roku. Budowle towarzyszące zbiornikowi: jaz stały, zapora przeciwrumowiskowa oddzielająca dwa „oczka” zbiornika. Długość zapory wynosi około 100 m, szerokość 30 m, głębokość przy zaporze 3 m, pojemność 8-10 tys. m³. Jest zbiornikiem wody pitnej dla miasta Sułkowice.

ZESPÓŁ DWÓCH ZBIORNIKÓW W ZESŁAWICACH

Zespół zbiorników w Zesławicach nr 1 (od strony Nowej Huty) oraz nr 2 (od strony Zesławic) wykorzystywany jest obecnie do wyrównywania stanów niżowych rzeki Dłubni (do roku 2002 pełnił funkcję awaryjnego ujęcia dla wodociągu krakowskiego).

JEZIORO ROŻNOWSKIE

Jezioro Rożnowskie to sztuczny zbiornik wodny, powstały w wyniku spiętrzenia wód rzeki Dunajec zaporą z elektrownią wodną w miejscowości Rożnów. Silnie rozwiniętą linią brzegową oraz strome, w dużej części zalesione brzegi zwiększają jego atrakcyjność i tworzą malowniczy niepowtarzalny krajobraz. Nad jeziorem znajduje się wiele miejscowości turystycznych i lotniskowych.

O ujarzmieniu kapryśnego, powodującego groźne powodzie Dunajca rozważano już na początku XX wieku, jednak dopiero tragiczna w skutkach powódź w lipcu 1934 roku, spowodowała przyspieszenie decyzji. Realizację projektu zapory

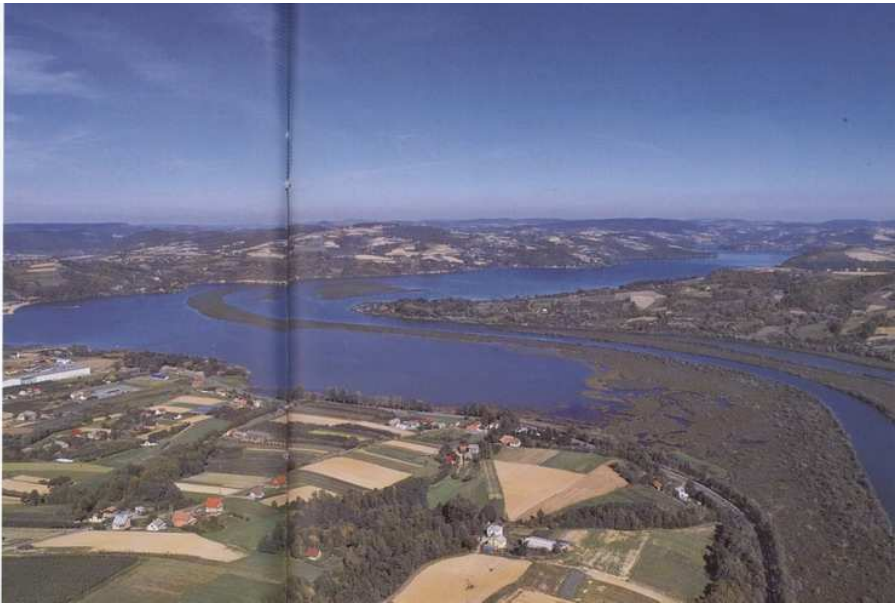

w Rożnowie (opracowanego w latach 1920 - 1930 w Biurze Dróg Wodnych Ministerstwa Komunikacji pod kierownictwem prof. Karola Pomianowskiego) rozpoczęto w latach 1936-1937, a wykonawcą było przedsiębiorstwo polsko-francuskie. Zapora stanęła w poprzek tzw. pętli Rożnowskiej, w przepięknej dolinie. Żelbetonowa zapora wysokości 44 m, ma długość 550 m, szerokość w podstawie - 40 m, szerokość w koronie - 8 m. Napelnianie zbiornika rozpoczęto w drugiej połowie 1941 roku, a eksploatację elektrowni w roku 1942.

Miejsce, w którym stanęła zapora owiane było złą sławą. Z burzliwej toni wąskiego przesmyku sterczały kamienie - samorody, zwane przez ludność diabelskim mostem. Na ich grzbiecie i zdradliwych progach rozbiły się tratwy i łodzie. Kamienie znalazły się tu, jak głosi legenda, za sprawą diabła, który usiłował zbudować most, bowiem założył się z pewnym chłopem, że przejdzie Dunajec suchą nogą. Wylał kamienie, więc diabeł kamienie z gór, znosił je nad rzekę i rzucał w topiel. Lecz dzieła swego nigdy nie mógł dokończyć, bo choć zakład zawarto na 30 lat, praca musiała być wykonana w ciągu jednej nocy i ukończona o wschodzie słońca. A właśnie o wschodzie pasący owce chłop śpiewał „Zawitaj ranna jutrzeńko” i słowa tej pieśni wytrąciły głazy z diabelskich szponów.

Jeziro Rożnowskie, zarysem przypominające nieregularne „S”, ma do 22 km długości, zależnie od poziomu wody oraz średnio 1 km szerokości. Tylko w niektórych miejscach szerokość osiąga 2 km. Cały zbiornik liczy od 16 do 20 km² powierzchni. Maksymalna głębokość zbiornika około 30-35 m.

Nieregularny kształt jeziora uwarunkowany jest morfologią doliny Dunajca. Silnie rozwiniętą linię brzegową cechują liczne półwyspy oraz zatoczki znajdujące się u ujścia potoków wpadających do Dunajca. Począwszy od zapory jezioro tworzy zakole o szerokości około 500 m, obramowane z lewej stokami zalesionej Ostrej, a z prawej wzgórzem Łaziska. Dalej jezioro rozszerza się do 800 m ukazując atrakcyjny pod względem krajobrazu brzeg, z prawej wzdłuż stromego brzegu biegnie droga Gródek - Rożnów. Tu z kolei następuje skręt na południe i duże zwężenie (250 m) między Tabaszową a Wiesiółką. Aż do następnego zwężenia o szerokości 500 m usytuowanego między półwyspem Koszarka i stokami Tabaszowej, jezioro charakteryzuje się bardzo urozmaiconą linią brzegową. Wyróżnić tu można zatokę Bartkowską wnikająca w dolinę potoku Podolanka oraz wyspę Grodzisko, popularnie zwaną „Małpią Wyspą”. Następna część jeziora ciągnąca się aż do kolejnego zwężenia na linii Tęgoborze - Zbyszyce ma mniej rozwiniętą linię brzegową. Obszar zbiornika opisany liniami: Tabaszowa – Sienna – Tęgoborze – Zbyszyce tworzy największe rozlewisko jeziora Rożnowskiego koncentrując sympatyków i zawodników sportów wodnych.

Pod względem nawigacyjnym obszar ciekawy krajobrazowo, jednak z uwagi na występowanie licznych dolin wiatr ma tendencje skręcające często nacechowane silnymi szkwałami. Wiatr wieje najczęściej w miesiącach wiosennych i jesienią. W miesiącach letnich rzadko występują silne podmuchy, który z reguły pojawia się wraz ze zmianą pogody. Najbardziej rozwiniętym sportem wodnym jest żeglarstwo. Pojawiają się też miłośnicy sportów motorowodnych i narciarstwa wodnego oraz kajakarze. Pływają również deski, lecz nie jest ich zbyt wiele. Żeglarstwo na jeziorze Rożnowskim rozwija się pod patronatem Sądecko-Podhalańskiego Okręgowego Związku Żeglarskiego. Działają kluby i ośrodki żeglarskie, organizowane są szkolenia na stopnie żeglarskie oraz projekty upowszechniające żeglarstwo i bezpieczne uprawianie sportów wodnych.

JEZIORO CZCHOWSKIE

Jezioro Czchowskie (Czchowski Zbiornik Wodny) to zbiornik retencyjny, powstały w wyniku spiętrzenia rzeki Dunajec na zaporze w Czchowie.

Wybudowana elektrownia wodna Rożnów jest siłownią typu szczytowego, uruchamianą w godzinach największego zapotrzebowania na energię elektryczną. Dla uniknięcia wahań poziomu wody poniżej zapory i nadmiernej w związku z tym erozji brzegów Dunajca rozpoczęto w 1938 r. w Czchowie budowę zapory i zbiornika wyrównawczego dla Jeziora Rożnowskiego, którą ukończono w 1948 r. Zapora betonowa ma 16 m wysokości, a w jej korpus wmontowano turbiny elektrowni wodnej Czchów. Montaż urządzeń energetycznych w Czchowie został całkowicie zakończony dopiero w 1954 r.

Jezioro Czchowskie zaczyna się powyżej wsi Tropie, czyli 4 km powyżej zapory. Jego szerokość wynosi 750 m.

Jezioro ma kształt wydłużony w kierunku północno-wschodnim, jego linia brzegowa jest słabo rozwinięta, brzegi ma strome i zalesione. Cofka zbiornika zajmuje obszar ujściowy Łososiny i jest mniej zabagniona niż cofka Jeziora Rożnowskiego. Obrzeże Jeziora Czchowskiego pełni funkcje turystyczno-rekreacyjne, jednak nie nadaje się do pływania jachtami żaglowymi (zbyt małe głębokości).

JEZIORO KLIMKOWSKIE

Jezioro Klimkowskie (Klimkówka) – zbiornik retencyjny utworzony na rzece Ropie w 1994 roku w pobliżu miejscowości Łosie i Klimkówka w powiecie gorlickim.

Ma około 300-400 metrów szerokości, około 310 ha powierzchni, 2,5-4,5 km długości, głębokość do 25 m. Wysokość zapory wynosi 34 m, zaś jej rozpiętość 210 m. Przy zaporze mieści się mała, szczytowa elektrownia o mocy 1,1 MW. Osadzone wśród Beskidu Gorlickiego, współgra z otaczającymi je lasami.

Zapora przegrodziła dolinę rzeki Ropy w największym miejscu. Budowę zapory rozpoczęto w latach 70. XX wieku. Wzdłuż brzegu znajduje się wiele małych zatoczek, linia brzegowa jest bardzo urozmaicona. Powstanie zalewu w Klimkówce wiąże się z nowymi funkcjami turystyczno – rekreacyjnymi terenów wokół jeziora oraz całego Beskidu Niskiego. Wybrzeże jest stopniowo zagospodarowywane i w najbliższej przyszłości jezioro Klimkówka najprawdopodobniej stanie się ważnym ośrodkiem sportów wodnych w regionie.

Klimkówka została wykorzystana w filmie „*Ogniem i mieczem*” do kręcenia ujęć przedstawiających rzekę Dniepr. Miało to miejsce bezpośrednio po spiętrzeniu wody na zalewie, gdy brzegi były jeszcze dziewicze, a okolica bez infrastruktury turystycznej. Jezioro zapewnia dobre warunki do żeglowania windsurfingiem.

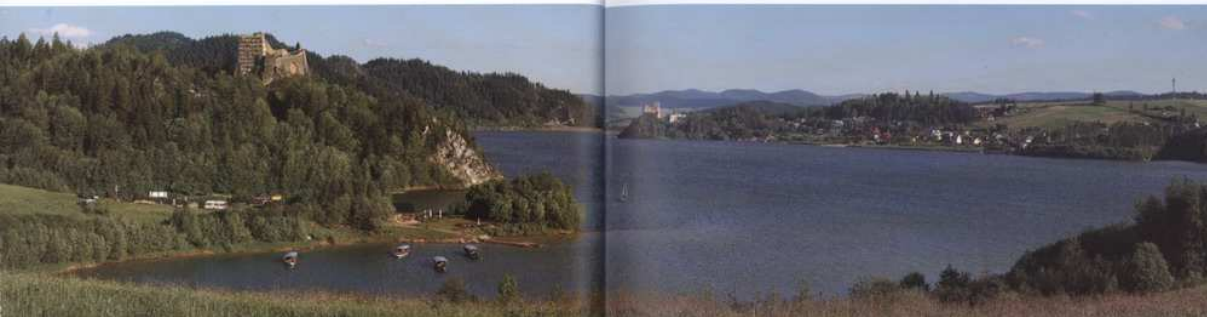
JEZIORO CZORSZTYŃSKIE

Jezioro Czorsztyńskie (Zbiornik Czorsztyński) – zaporowy zbiornik wodny na rzece Dunajec, na pograniczu Pienin i Gorców, powstały przez zbudowanie w Niedzicy zapory pomiędzy Pieninami Spiskimi i Właściwymi.

Wybudowanie zapory o wysokości 56 metrów umożliwia spiętrzenie wód Dunajca do wysokości 534,50 m n.p.m. Pojemność całkowita zbiornika Czorsztyń

wynosi 234,5 mln m³. W zależności od ilości wody zgromadzonej w misie zbiornika zmienia się jego powierzchnia (od 4,15 km² do 13,35 km²), zazwyczaj wynosi około 11 km², przy długości 9 km i szerokości 1,5 km. Głębokość zbiornika w okolicach zapory w Niedzicy osiąga nawet 50 metrów i zmniejsza się w stronę głównego dopływu zbiornika – rzeki Dunajec. Głębokość średnia przy maksymalnym poziomie piętrzenia wynosi ok. 17,6 m. Długość linii brzegowej wynosi 29,7 km.

Podstawowe zadania zbiornika – poza znaczeniem przyrodniczym i krajobrazowym – kojarzone są z kilkoma kierunkami jego eksploatacji. Najważniejszą jego funkcją jest ochrona przeciwpowodziowa doliny Dunajca, poprzez gromadzenie nadmiaru wody płynącej tą rzeką w czasie wezbrań. Zbiornik Czorsztyński poprawia również warunki spływu przelomem pienińskim, podwyższając przepływy minimalne typowe dla okresów posusznych. Coraz większą popularność zyskuje także jako

atrakcyjne miejsce nadwodnego wypoczynku z możliwością kąpieli, żeglowania, wędkowania i nurkowania. Ważną funkcją Zbiornika Czorsztynskiego jest produkcja energii elektrycznej przez elektrownię szczytowo-pompową o mocy 92 MW, usytuowaną w jego zaporze.

Zapora zlokalizowana jest 173 km od ujścia Dunajca do Wisły i gromadzi

wody spływające z obszaru ponad 1100 km². Posiada wysokość 56 metrów. Zapora ta – długa na ponad 400 m i szeroka w koronie na 7 m – ma charakter budowli ziemnej z rdzeniem gruntowym. Umieszczone w niej urządzenia upustowe umożliwiają zrzut wody w ilości ponad 2 tys. m³ w ciągu sekundy. Spośród licznych walorów turystycznych okolic Zbiornika Czorsztynskiego za najważniejsze uznaje się: przyrodę Pienińskiego Parku Narodowego, ruiny zamku w Czorsztynie i zamek w Niedzicy, górę Wdźar pochodzenia wulkanicznego z wyciągiem krzeselkowym i letnią zjeżdżalnią wózkową, zapórę Zbiornika Czorsztynskiego wraz z elektrownią, osadę turystyczną w Kluszkowcach z ekskluzywną zabudową uzdrowiskowo-willową i wiejską (z muzeum etnograficznym) oraz uliczką malowniczych piwniczek ze spichlerzykami. Malowniczo położone stwarza dobre warunki do uprawiania żeglarstwa. Jest tutaj zlokalizowanych kilka przystani żeglarskich i wypożyczalni sprzętu pływającego.

JEZIORO CZORSZTYŃSKIE

JEZIORO SROMOWCE

Jezioro Sromowskie (Zbiornik Sromowski) – zbiornik zaporowy na Dunajcu pomiędzy zamkiem w Niedzicy a wsią Sromowce Wyżne. Powstał w wyniku wybudowania zapory wodnej w Sromowcach. Jest zbiornikiem wyrównawczym dla głównego zbiornika, którym jest Zbiornik Czorsztyński.

Jezioro Sromowskie ma długość 1,2 km, szerokość 0,75 km i powierzchnię 88 ha, co stanowi 8,3% powierzchni zbiornika głównego. Pojemność całkowita wynosi 7,5 mln m³. Lustro wody znajduje się na wysokości 482 m n.p.m., a przy rezerwie powodziowej 488,5 m. Ziemna zapora ma wysokość 11 m i długość 460 m, uszczelniona i wzmocniona jest ścianą stalową i cementową kurtyną na głębokość 15 m. Gdy w czerwcu 1994 zbiornik został napełniony, jego wody zaląły tzw. Rówień Sromowską na granicy pomiędzy Pieninami Czorsztyńskimi a Pieninami Spiskimi. Obecnie od

północnej strony wody zbiornika opierają się o masyw Upszaru, od południowej o wzniesienie z polaną Sosny. Po południowej stronie tuż nad zbiornikiem jest widoczna skała Popieska, w głębi masyw Flaków.

Na brzegu w Sromowcach istnieje nieduża elektrownia przepływowa wyposażona w 4 turbiny śmigłowe o łącznej mocy o mocy 2,04 MW, produkująca rocznie 10 mln kWh energii elektrycznej. Zapora pracuje ze stałą przepustowością, co zapewnia Pieniń-skiemu Przełomowi równomierny przepływ wody.

Wody Zbiornika Sromowskiego podlegają całkowitej ochronie i nie może on być wykorzystywany do celów rekreacyjnych. Również obszar po południowej stronie zbiornika należy do Pienińskiego Parku Narodowego i jest niedostępny turystycznie. Przez tamę zbiornika i wzdłuż jego południowego brzegu biegnie droga nr 543, odcinek z Krośnicy do Niedzicy.

Jeziora zaporowe w Małopolsce								
Lp.	Nazwa	Powierzchnia [ha]	Głębokość maksymalna [m]	Wysokość średni stan [m n.p.m.]	rzeka	Rok budowy	Długość [km]	Funkcja
1.	Jezioro Rożnowskie	1600	30-35	265	Dunajec	1942	22	Retencyjna, krajobrazowa, energetyczna, turystyczno-rekreacyjna,
2.	Jezioro Czorszyńskie	1120	50	529	Dunajec	1997	10,5	Retencyjna, krajobrazowa, energetyczna, turystyczno-rekreacyjna
3.	Jezioro Czchowskie	346	9,5	233	Dunajec	1954	4	Retencyjna, krajobrazowa, energetyczna, turystyczno-rekreacyjna
4.	Jezioro Klimkówka	306	25	396	Ropa	1994	6	Retencyjna, krajobrazowa, energetyczna, turystyczno-rekreacyjna
5.	Jezioro Sromowskie	88		482	Dunajec	1994	1,3	Retencyjna, krajobrazowa
6.	Jezioro Dobczyckie	950	28	270	Raba	1986	10	Retencyjna, pobór wody, krajobrazowa, energetyczna, hodowla ryb

INNE JEZIORA MAŁOPOLSKI

BAGRY

Zalew Bagry - zbiornik wodny, powstały w wyniku zawadnienia wyrobisk żwirowni. Znajduje się pomiędzy ul. Lipską a ul. Wielicką w Krakowie, w dzielnicy Płaszów. Jest to jeden z większych zbiorników wodnych położonych w granicach Krakowa.

Na terenie zalewu znajduje się strzeżone kąpielisko ograniczone dwoma pomostami. Brzegi zalewu porośnięte są szuwarem trzcinowym i pałkowym. Stwarza to dogodne warunki do gniazdowania ptaków wodnych. Ponadto zbiornik wodny jest zarybiony, stąd bardzo często można spotkać tu wędkarzy. Z płazów notowano tu traszkę zwyczajną, kumaka nizinnego, rzekotkę drzewną, żabę jeziorkową, żabę trawną. Z gadów - jaszczurkę żyworódkę, zaskrońca. Ewenementem jest pojawienie się meduz słodkowodnych. Zimą można spotkać ciekawe gatunki ptaków wodnych, takich jak perkoz rogaty, zausznik oraz sporo mew białogłowych, pospolitych i śmieszek. W otoczeniu zbiornika występują łąki o charakterze wilgotnym.

Na terenie zalewu znajdują się dwie przystanie wodne z wypożyczalnią sprzętu wodnego. Organizowane są regaty i kursy żeglarskie.

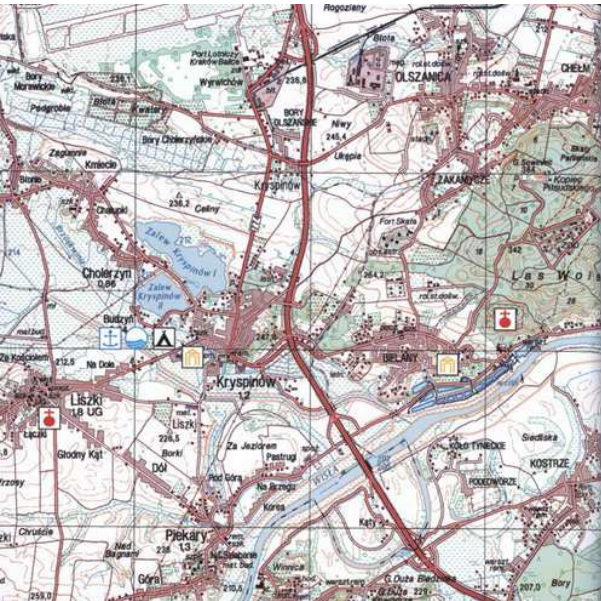

KRYSPINÓW

Jezioro Kryspinów – zalew położony zaledwie 12 km na zachód od Krakowa.

Jezioro jest miejscem wypoczynku nie tylko mieszkańców miasta, ale również sąsiadujących miejscowości. To idealne miejsce dla poszukujących ucieczki od nagranych, miejskich budynków, dlatego sezon letni zawsze obfituje tutaj w wypoczywających. Na terenie ośrodka znajdują się: kąpieliska strzeżone, wypożyczalnia sprzętu

wodnego, zjeżdżalnia wodna, boiska do koszykówki i siatkówki plażowej oraz plac zabaw dla dzieci. Jezioro nadaje się do uprawiania windsurfingu szczególnie z powodu stabilnych i często silnych wiatrów.

ZAKRZÓWEK

Jezioro Zakrzówek - ukryta wśród urwisk laguna na terenie starego kamieniołomu wapiennego (Kraków – Dzielnica Ruczaj), zalanego w 1990 roku. Składa się z dwóch zbiorników połączonych ze sobą, przesmykiem o szerokości około 25 m. Jezioro wykorzystywane przez nurków do ćwiczeń (Centrum Nurkowe Kraken) Maksymalna głębokość 32 m, ale od głębokości ok. 20 m znajduje się czarna zawiesina, w której widoczność spada do ok. 0,5 m (przy latarce). W zimie widoczność na 10 – 15 m, w lecie spada do około 3 – 8 m (na głębokości poniżej 10 m widoczność jest lepsza i sięga nawet do 12 m). Termika podobnie jak w jeziorach, w okresie maja termoklina na głębokości ok. 3 m i do końca czerwca przemieszcza się do głębokości 7 m. W całym akwenu dużo ryb: okonie, szczupaki, liny, płocie i sumy.

CHECHŁO

Jezioro – Zalew Chechło to zbiornik wodny o powierzchni 54 ha i długości około 1,5 km, położony pomiędzy dwoma miastami: Chrzanowem i Trzebiną, stanowi doskonałe miejsce wypoczynku dla mieszkańców tych miast. Amatorzy sportów wodnych mogą skorzystać z oferty dwóch ośrodków wypoczynkowych, dysponujących miejscami noclegowymi i wypożyczalnią sprzętu wodnego. Jest tutaj urządzone boisko do siatkówki plażowej, plac zabaw dla dzieci,

kąpielisko z ratownikiem, parking, pole namiotowe oraz miejsce na camping wśród sosnowego lasu. Jezioro jest zasobne w karpie i szczupaki, którymi zbiornik regularnie jest zarybiany.

... bo małopolska jest wyjątkowa

szlaki
wodne

przystanie
i porty

punkty
widokowe

zabytki

cerkwie
kościóły

pala
namiotowe

ośrodki
wypoczynkowe

atrakcje
turystyczne

Województwo
Małopolskie